

116

פרוטוקול מ'ט"ו 11/2

מישיבת ועדת הכספים, ביום כ', ג' בחשוון תשי"ז
8.10.1956, שעה 10.45

בכתיב:

הינ'ר י. גורי	ז. סוזאייב
י. אפרתי	י. ספיר
י. גדר	מ. קלמר
א. הרצפלד	ח. רובין
מ. חזני	א. כהיר

מנומרים:

מר קטרון
א. קמחי
ש. בזק
ש. ספיבק

סדר היום:

- א) סדרי עבודת הועדה ושאלות למ.מ. שר האוצר
- ב) פדיון/מ/קצ"ח של סלוחה חן/ק
- ג) צו תעריף המכס והפטור מס 32
- ד) צו תעריף המכס והפטור (סרטי קולנוע)
- ה) צו תעריף המכס והפטור מס' 2

א. סדרי עבודת הועדה ושאלות למ.מ. שר האוצר

הינ'ר י. גורי:

אני מקדם בברכה את חברי הועדה לחידוש העבודה. כפי שאתם רואים יש לנו לא מעט עבודה וודאי עוד יתווספו בסדר היום מעיפים בהמשך העבודה ויש דברים שנצטרך להקדים בקשר לתקציב שהוא כבר באופק הקרוב. אני חושב שנצטרך גם להפעיל ועדות משנה כדי להקל קצת על העומס, כמו שנהגנו לפני הפגרה.

היות ומחר נקיים דיון במשכורת השופטים והשרים, אני רוצה להביא לתשומת לב חברי הועדה מכתב שקבלתי מנשיא בית-המשפט העליון, שםא חברים ירצו לסקול בדבר לפני שנגיע לדיון ונסכם סופית. נדברתי עם מ.מ. שר האוצר, פ. ספיר, סניור ד' ב-9 יבוא הנה ויהיה טובן לשמוע שאלות ולהשיב עליהן. אם יש שאלות שהוא יצטרך להכין עליהן תשובה, טוב להציגן עתה כדי שיועברו לידיעתו.

ח. רובין:

בשבועיים האחרונים רבו ידיעות בעתונות בקשר עם מפעלי קייזר פרייזר, חישובים מסויימים, מחירי מכירה, עסק עם הווספות, סובסידיות וכו'. שאלתי היא, מהן ההלואות שמפעל זה קבל ממקורות מסלכתיים במסך השנתיים האחרונים, מהם החישובים של עסקי מטבע חוץ ושל סחר חליפין שעליהם בנויה הקלקולציה של המפעל, במידה שהדבר ידוע לשלטונות. מי אישר את הפעולה של האופנועים מסוג ווספה ומה המחיר שנקציבים במטבע חוץ לענין זה לכל יחידה, ובאיזה מחיר במטבע חוץ אפשר להשיג תוצרת דומה ממקורות אחרים. מה הן ההבטחות שנדרשו מהמפעל בקשר להקמת מפעל-משנה בצפת; כמה כספים ממקורות מסלכתיים ומוניציפאליים הושקעו במפעל הזה, כמה עובדים הוא התחייב להעסיק, כמה הועסקו וממתי; לפי איזה חישובים בנויים עסקי החליפין, שתמורת תוצרת קייזר פרייזר המשווקת בחו"ל אנחנו מקבלים סחורות אחרות.

מהו הנוהג, כשמפעל מסויים מקבל רישיון יבוא כללי לצורך הקמת המפעל, בקשר עם מתן ערבויות ובטחונות שאמנם רישיון היבוא יבוצל לצורך שלמענו ניתן? תוך איזה פרק זמן בעשית הבקורת אחרי הבאת הסחורה; מה קרה כשהתברר שמפעלינו - גם בין הנכבדים - נצלו את רישיונות היבוא לא לצורך הקמת המפעל אלא למכירת סחורות בשוק, שהיה אז קרוי שוק שחור?

ז. סוזאייב:

מהו הערך המוסף של תוצרת קייזר פרייזר לפי החישובים האחרונים; מה מספר הפועלים המועסקים שם; מהו סך חמרי עזר וחלקי חילוף הנקנה על ידי קייזר פרייזר ממפעלים מקומיים אחרים במסך השנה, בלירות; מהי הערכת שר האוצר על התעסוקה הנגרמת ע"י ההזמנות האלה אצל מפעלים אחרים במסך השנה; מה מספר הפועלים שקייזר פרייזר מעסיק באופן ישיר במפעלו הוא ומה הערכת התעסוקה הנגרמת על ידי הזמנותיו ממפעלים אחרים?

לאור ההבטחות המרובות שניתנו על ידי שר האוצר בקשר לתיקונים בחוק מס הכנסה, שיובאו בקרוב לכנסת, האם יש תקווה שבקרוב שר

האוצר יביא תיקונים אלה או לא, ומה מחשבותיו בקשר לכל הבעיה של טס הכנסה. בנאומו על תקציב 1956/57 הובטח על ידי סר האוצר שיובאו תיקונים, שהוא הודה שהם הכרחיים וחיוניים מאד. בנאומו הסרובים אחר כך הוא חזר על הבטחותיו בענין זה. אני רוצה לשאול, מתי הוא מתכוון לקיים את הבטחותיו.

י. בדר: יש בעיה גדולה שטסה פיחות. אני חושב שבענין זה דרוש הסבר יותר חודר מאשר ההסבר שניתן לציבור ושהציבור לא יכול לקבל אותו. עובדה שפחות כבר נעטה במערכת טסויימת. פרמיה ליצוא היא פיחות, פרמיה שעומדים לתת לבתי מלון - פיחות. אני מבקש תשובה בענין הפרספקטיבות של הפיחות לאור העובדה שבמערכת פרמיות, במערכת כל סיני תוספות וגם במערכת טכס, בלו וטס קניה נוצר באופן הדרגתי ריבוי שערים אשר לפי הנסיון מסנת 1952 והנסיון הנפרד מסנת 1953 מביא בטופו של דבר להכללה ולפיחות כללי?

בעית התעריפים: אני שומע שאנחנו עומדים בפני שינוי מחירים לא רק בחטטל - בולק, בטמן, שינוי נוסף בביצים. יש בעיה מסונה של טים בכפר-ויחקין. מה זאת אומרת שרוצים למסור את מקורות הטיים המקומיים לחברת מקורות? מה התנגדות המקום?

ועכסיו שאלה ליו"ר: מתי חוזר טה הורוביץ לארץ? ומתי תקבל הועדה אותו דו"ח שהיתה צריכה לקבל עוד בחודש יולי, ועל סמך סעיף 35 של חוק בנק ישראל.

היו"ר י. גורי: אני מבין שד"ר בדר מבקש כי אברר מתי חוזר נגיד הבנק. אברר זאת.

ב. פדיון מוקדם של מלווה חובה

היו"ר י. גורי: אני מפנה תשומת לב חברי הועדה למדור 3, ואקרא מכתב שקבלנו מהועדה למלווה חובה (קורא את מכתב הועדה בדבר החזרת מלווה חובה למוסדות, בטכום כולל של 875 לירות). אני מבין שאין לנו כל התנגדות לכך.

אושר הפדיון המוקדם בהתאם למכתב הנ"ל

ג. צו תעריף המכס והפטור (מס' 32)

היו"ר י. גורי: (קורא את הצו ואת דברי ההסבר).

י. ספיר: ההנחה שקיים פה רווח מיותר של 580 פר' לק"ג נובעת מהטוואה של הוצאות טווייה שמחשבים בכותנה מקומית לגבי הוצאות טווייה שמחשבים לגבי חמר גלם של סיבי סיבן שהופכים אותו לחוטים. האם ניתן הסבר מדוע לוקחים בטביל אותה עבודה 580 פר' יותר? מה הדאגה והחטט שיהיה ביקוש יותר גדול?

מ. ס. למר: האם אתה יכול לפרט מהו טכר הטווייה ומה הרווח, כדי לקבל טוטג איך נוצר ההפרט של 580 פרוטה?

ז. סוזאייב: האם ברגע זה, לפי תכנית הליברליזציה של מסרד הססחר והתעטיה, חוטי סיבי סיבן מובאים הנה לפי הקצבת האוצר פרופר 1.80 דולר או שהם צמודים למטהו אחר - ליצוא? האם קיים היום איזה שהוא היטל יסיר או בעקיפין על יבוא של סיבי סיבן? נדכה לי סיבוא זה היה צמוד למטהו.

מ. חזני: הרווח העודף הזה נספג אצל המטווייה או אצל היבואן, או טזה היינו הרך?

א. בהיר: האם הדבר נעטה על פי תביעה, בקשר עם איגוד מגדלי הכותנה או המטווייה, או התעטיינים, או לפי החלטת סר האוצר וסר הססחר והתעטייה?

י. בדר: באיזה שלב נמצאת תכנית הליברליזציה - האם כבר הגשימה אותה או עומדים להגשים, או שהיא בין אותן תכניות שעליהן קראנו שמסיבות טובות ביצוען יידחה? אם היא תידחה, מה היסוד להעלאה, מלבד היסוד הפיסקאלי?

הנ"ר י. גורני: לפעמים נאמר בדברי ההסבר, שלפני שהוחלט בדבר היתה התייעצות עם ועדת המכס הליברלית; האם גם במקרה זה?

א. סמחי: לגבי הקלקולציה, לא נכנסנו כלל וכלל לבדיקת הקלקולציה של הוצאות הייצור. ההטוואה היא בין אחרות הסטויים המיוצר מטיבי טיבן, עם חוט כותנה סטויים. המכס הוטל על סיבי הטיבן. גם בסלב זה של חומר הגלם ישנם שני סוגים עקריים יסודיים על סיב סטויים אנחנו עוסקים פה רק באותו טיפוס שהוא מתחרה לכותנה, ומכאן ההטוואה מבחינת האיכות עולה חוט הכותנה על חוט הויסטרה, אם כי שני החוטים באותן המכונות ובאותם המפעלים וההוצאות הכרוכות בהם (פרט למחיר חומר הגלם) הן שוות. אנחנו רואים הפרט של 580 פרוטה, אחרי שהורדנו את חומר הגלם בשני החוטים ונטארת היתרה, והתעשיינים מודים למעטה שיש פה הרבה יותר גדול מאשר בחוט האחר, ובמצפון שקט אני אומר שזהו רווח ולא יבוא על כך ערעור גם מצד התעשיין עצמו. למרות ההיטל של 400 פר' הם סבורים שיש להם אפשרות לטווק ועדיין להרויח על זאת יותר מאשר על חוט הכותנה. בזמנו נעשה המכס שבו פורטו כל המחירים שהיו שוררים בטוק ביום ההסכם, לחוטים לפי מידות טובות, והתעשיינים התחייבו לא להעלות את המחירים אלא אם יחולו השינויים המפורטים באותו המכס. אטרנו בספורט שכאשר יופעל הציוד כן השילומים נדרוש אף החזלות.

בענין היבוא - אין יבוא של חוטים, היבוא הוא רק של סיבים. לא לוקחים אום דבר נוסף פרט ל-400 הפר' הייתה לפני הטלת המכס לא היה היטל. לשאלת ח"כ סוזאניב - היא היתה טכניקה של המכס על סיבן, הטיפוס של הצמר, שטם זה כרוך וצמוד ליצוא. זה לא חל על הסוג הכלל.

למעשה לגבי הכמות העיקרית של היבוא, זה היינו-הך והיבואן הוא גם היצרן. היזמה באה מצד מטרד מסחר ותעשייה. בהתאחדות בעלת התעשייה, איגוד הסטויות דעה במקרה זה הגנה על יבוא החוטים וכל היתר אי מעוניינים במכס זה. אשר לליברליזציה, עד כמה שזה נוגע למוצר הזה, הליברליזציה כבר בוצעה. ניתנו רשימות ליבוא מאיטליה בסכום של כרבע מיליון דולר. הליברליזציה היא בחלק השני של אותו טיפוס, שדומה לצמר.

י. בדר: אבל למה קוראים לזה ליברליזציה?

א. סמחי: לגבי הכמויות והערך בדולרים של הסחורה שתיובא עכשיו המחירים הם 50 סנט לק"ג. המחירים של השנה הם יבוא מאיטליה. בשנה שעברה היה המחיר יותר גבוה.

י. אפרתי: מוכרחים להיות פה נתונים סטטיסטיים לפי המחיר הזה.

א. סמחי: אין כל קשר בין שני צדי הטבלה. בשנת 1955/56, עד לאז הזה לא היה היטל והמחיר בגרמניה היה הרבה יותר גבוה.

י. בדר: אתם רוצים לגבות את ההפרט, ואל תגידו: ליברליזציה.

א. סמחי: באופן חלקי זה נכון. היות והמחיר לא נקבע בארץ על ידי הוצאות הייצור, כי אין תנאים של התחרות חפשית. אנחנו פניחים שזה המחיר ולכן אנחנו רוצים את ההפרט הזה.

ס. חזני: האספקה העצמית של כותנה לא השיגה השנה את התכנית שהלך גל מכת תולעת הזיפית, ועלינו לייבא סיבים שעולים כמעט כפליים. שאלתי היא, למה לא יגדל ביקוש של חוטי ויסטרה על חשבון הכותנה שאנחנו מייבאים?

י. ספיר: למרות שאיננו מייחס ערך רב להסכמים, אבל בכל זאת כשאנחנו באים לעשות מעשה מסוג זה, זה כבר אומר שאנחנו מחייבים אם לא העלאת מחיר כפי שהוא כיום, אבל טריון המחיר כפי שהוא כיום. גם בתוך זה, בתנאים של היצע וביקוש, אין לי בטחון שהמחיר לא יעלה. אם מעמידים יצרנים בפני עובדה שעד לפני זמן קצר היה חומר הגלם יקר ובהצעה הזאת נוקטים את המחיר החדש - לפני שבאים להטיל מכס, ז"א. לחייב העלאה מחירים, הייתי אומר ליצרנים: עד עכשיו קבלתם חסר גלם במחיר גבוה יותר היום אנחנו ממציאים לכם חומר גלם יותר זול - מדוע אינכם יכולים למכור

סרט דוכה לו בלי טחיר קבוע והוא הכניס סכום כפול, מדוע יש אז חסדי
אחרים ומהו ההבדל טכנינת האוצר או האינטרסים של המדינה? זוהי שאלה
סאם נתקלים במצב סמאפטר רווחים, אנחנו מחפשים תמיד את הדרך להעלות
סכס כדי לספוג את ההפרט, סבלי לחפט דרך למניעת עליית הסחירים.
יוצא שהאיטון טאפטרות של סמירה על סחירים ואנחנו עוזרים לדחוף בזי
את גלגל הסחירים כלפי מעלה.

ז. סוזאייב:

היה סידור, שיצולני סרטים בחו"ל היו לותפים ל
ההצגות כאן וקבלו אחוז קבוע סברוטו ההכנסה הל
בחטבון רטום, ובכל מקרה של הטרם היו צריכים לקבל רטיון טהאוצר.

י. ספיר:

הטאלה היא, סאין נובעת העובדה שיט יותר ליר
הסרטים שיט עליהם הסכס בלירות יעלו יותר לפי

ההסדר הזה.

ז. סוזאייב:

מה פירוס הכתוב כאן, הכנסה בדולרים? מתקבל
הרוטם שטישהו בהנה טטער גדול של לירות שהוא סק
בעד כל דולר, בו בזמן שהתמונה היא הפוכה. קודם כל, מדוע 3 עד 3,5
לירות? טנית, לאישה טטרות הרטה האוצר להטתטט בדולר הזה שרוכס הדולר
היה כדאי לו לסלם 3,5 לירות? מהי הפרופורציה ומהו חלק הסרטים שהובאו
לפי 1.80 ל"י ומהו חלק הסרטים שהובאו לפי הבסיס החפטי הזה? אין ספק
שזה צריך לגרום להתיקרות גדולה מאד.

א. בהיר:

לפי דברי ההסבר לא ברור מה נעשה עם הסרט הטובא
בלי הקצבת טטבע זר, כסהכסף הולך לחטבון רטום
איך מקבלת החברה את הטטבע הזר, או שהיא בכלל לא מקבלת אותו וחיי
להטאיר את כל הכסף בארץ? האם נכון אט אגיד סאם צריך לסלם בעד סר
1000 דולר, הרי בטקום לקבל בסבילו 1800 לירות טקבלת החברה 3000 או
3500 לירות?

ז. סוזאייב:

אם אני לוקח חטבון רטום של 100 אלף לירות ישראל
של חברה, פירוס הדבר סאם אני רוצה לקנותו אטלם
לחברה 30 אלף דולר, ותמורת זאת יתנו לי 100 אלף לירות. פירוס הדבר
שהייתי טעביר לבעל החטבון הרטום 30 אלף דולר והייתי טקבל טער טלא כל
אחד זוכה לו. אני רוצה לקבל טהאוצר רטיטה של דוכטי לירות ישראליות
מהקונטו סטוג זה ולאיזה טטרות סוחררו כספים אלה. אם אני יכול לקבל
בעד דולר 3,5 לירות, זה טעניין מאד.

י. ספיר:

האלמנט של לירות אינו קבוע פה ואני לא יכול
לבוא ולקבוע שזהו רווח טופרו.

היו"ר י. גורי:

אני טבין טבדרך כלל טדובר על טמוצע של הכנסה,
ומתעורר רוטם טטסלמים עד 3,5 לירות לדולר. בעקבו
הסבר זה אינני יכול לתת פירוס אחר. במקרה שהתמורה טוקצבת בטטבע חוץ
על פי איזה חטבון אנחנו טטפקים טטבע חוץ?

א. קמחי:

דברי ההסבר לוקים בחסר וגם ביתר; לפני כמה חדשים
הבאתי בפניכם צו טדן באותו פרט, שהעלה את הטכס
הספציפי בטלטה סוגים, והבטחתי לבוא כעבור זמן טטויים עם צו טיעלה ז
הרבה יותר, כטנתחיל להקציב טטבע חוץ ליבוא סרטים. עד להוצאת צו זה
הקציבו בכלל טטבע חוץ ליבוא סרטים. זה נוהג חדש, שיחד אטו הוכר
הזה. עד פרטום הצו השיטה הייתה רק אותה שיטה שהתמורה נכנסה לחטבונ
רטומים. זהו סידור חדש לגטרי, סלפיו אנחנו רוצים להקציב את הדולרים
אבל למעשה בטער יותר גבוה מאטר טקציבים לדברים אחרים.

אטר לטער של 3-3,5 לירות, זהו הטער טקיים היו

בטוק הדולרי של החטבונות הרטומים. עד להסדר זה קבלה את התמורה
החברה, בלירות, והכניסה לחטבון רטום ולא הייתה רשאית להטתטט בכסף ב
איטור. טפעם לפעם ניתן היתר על ידי האוצר לבעל החטבון הרטום לסכור
את החטבון הרטום, ואז זה נככר בטחיר טטויים. הטחיר היה תמיד הרבה
יותר גבוה והיה ועודנו בטביבות של 3-3,5 לירות. איננו עוסקים כאן
ברוחים העודפים או הלא-עודפים של יבואני הסרט אלא בטאלה הפטוטה: ט
התמורה הניתנת בטביל הסרטים לאלה טטביאים אותם טחו"ל.

י. ספיר:

החברה בעלת הלירות האלה בחטבון רטום, טצבה חטו
והיא מחפסת אדם טרוצה לקנות, והיא טוכנה לתת ל
3,5 לירות בעד דולר; מה טכריח את האוצר לאטר העברות כאלה כטהוא י

א. סמחי:

זהו טער הלירות שבחטבונות הרטומים. הצענו את ה
הזה על מנת להעביר את המסחר הזה דוקא לפטים
ברורים יותר של הקצבת מטבע זר לצורך זה, במקום הדרך הקודמת. רצוי
הטלנו 95% מכס, שאם תהפכו אותו תראו שזה בערך 3,5-3 לירות (עמ'
ה-1.80 ל"י שמסלמים בעד הדולר עצמו) לכל דולר שהקצבנו.

ז. סוזאייב:

אבל לגיית קולבצ, עם פרסום הצו, הסרם יעלה י

א. סמחי:

יש עוד מכס שמגיע בין 21 ל-42 אחוזים וזה נו
לתסורה של 3 לירות שהספק מטלה בסביל לזכות
אחד. מבחינתו של הספק הדבר עכשיו יותר נוח מאשר הטידור באמצעי
רטום, ואני מקווה שזה יוליך למסלול הכריא יותר, כי כדאי יותר ויה
זול יהיה ללכת בדרך של קביעת מחיר וקבלת דולרים מוקצבים לפי הטע
הרסמי והמכס הקיים. אחת המגכות היא, להעביר זאת למסלול הפטום ויה
יותר.

י. בדר:

איזה דברי הסבר סחייבים כרגע - אלה שבכתב אי
אלה ששענו בעל-פה, או אולי גם אלה וגם אלה?

א. סמחי:

אין שום סתירה. דברי ההסבר הם רק לא מלאים.

י. בדר:

הנה הולך ומוקם עתה בת"א בית קולבצ על ידי חברת
"פוקס" ואני סבין שאלה הם כספים שוחררו מהמס
הרטום. כאן אני עומע שיש נוהג אחר - שיש פלוני ויש לו דולרים בחו
והוא משום מה זכה וקבל רשיון - הוא או חברת הרטים - למכור את ה
הרטום לאלמוני, והוא משיג בעד דולר 3,5 לירות. יכול להיות מקרה
שניתן לפלוני גם להשתמש בכספים. זו היתה השיטה הקיימת עד עכשיו,
כמה שאני סבין גם דברי ההסבר שבכתב וגם אלה שבעל-פה קיימים זה
זה. פירוש הדבר ששיטה זו במידה מסויימת תימשך. במצב זה חובתנו ל
אלו הם הרשיונות מסוג זה שניתנו ולכי, ומאיזה נימוקים ניתנו לזה
ולזה. נתקלנו בענין זה במקרה, אגב דיון בצו מכס, אבל זו שאלה חכו
ביותר.

א. סמחי:

יש פה גם יסוד להניח, שזה היה פתח להברחה.

י. בדר:

סרט זה דבר עדין. אמנם בדרך כלל בסרט ישנם
אלמוניים שונים. בכל זאת העובדה שקיימת צנזורה
על סרטים טראה, שלסרט יש גם אופי ציבורי, פוליטי וכו'. עכשיו אוסרי
שכעתה המטלה תקציב סכומים ליבוא סרטים מסוייכים; פירוש הדבר:
לסרטים מסוייכים לא.

ז. סוזאייב:

תמיד היה צורך ברשיון יבוא ומבחינה זו לא חל
שינוי.

י. בדר:

כל זמן שכביאים בלי הקצבת מטבע הפגכה הטבעית
היא ליד רחבה. כשמתחילים להקציב בנוצר תור ואז
נוצר לחץ וגם "פסט טרייד". כי יחליט על כך, והאם תהיה במסרד החיבו
ועדה שתקבע מבחינת האיכות של הסרט, או שזה ייעשה על יסוד חישוב

היו"ר י. גורי:

בניח שגם בעתיד תתקיימה שתי השיטות. במקרה הרא
הספק מקבל גם אחוזים מסוייכים וזה חלק מהעסק.
כיצד הדברים האלה מצטרפים יחד?

א. סמחי:

זה מה שבכנס לחשבון הרטום. הוא מביא סרט ונוחי
אותו לבעל הקולבצ תסורת אחוזים מההכנסה. שאלה
אחת אינני מוסמך לענות עליה, והיא צריכה להיות סופנית לטר האוצר:
למי נותנים להעביר חשבון רטום.

היו"ר י. גורי:

מכילא י נצביע היום, לפני שנשמע את תשובת
מטלא כקום טר האוצר.

ז. סוזאייב:

הכוונה לא רק לחטבונות רטומים הנוגעים לעסקות
אלו, אלא שיתן אינפורמציה על חטבונות רטומים
גם מסוג אחר.

ה. צד העריף המס והמסדר (מס' 2)

י. טפיר:

אני מבין שפה הוטל מכס של 350 פר"ל לכל ק"ג זה. מה הכמות הכללית שאנחנו צורכיים?

א. ספחי:

התצרוכת היא 6000 ז"ל.

י. טפיר:

זה נשפט אחר כך לקרן הלוואה כדי לתת טובטידים.

א. ספחי:

בניסרין זה לא טיועד לשום דבר.

ז. סוזאין:

המכס כאן נכוון לקניה בכלל, ואילו הסדובר בהכנסת המסבר במקרה חד-פעמי. האם אין אפשרות לסדר זאת בצורה אחרת?

א. ספחי:

לפעם מכס זה הוטל על דבר חד-פעמי, של כותנה אסריקנית, ולכן צויין כאן התאריך על ההטענה. לפחות עד גמר שנת הכספים הנוכחית לא יינתנו יותר רשיונות יבוא, ולכן איננו רוצים להגביל זאת טראש בטועד מסויים אלא בתחילתה בטועד מסויים, ונראה שיהיה בתחילת שנת הכספים הבאה.

נסאלה שאלה: מדוע לא בדרך אחרת. הדרך האחרת הייתה היטל, וזה כודאי לא רצוי. כלבר זאת אומרים הטומחים שהאסריקנים לא יסבלו היטל על חוטר שהם נותנים לנו במחיר סוזל.

י. בדר:

ה"אבא" של ענין זה הוא פרשת החמאה. לי אין כל כך גדול במסשלה זו כמו לח"כ בהיר, ואני לא כך בטוח שאם תעלו פעם את המכס הזה, תורידו אותו. מה הערבות המסירה שהמסשלה פוכנה לתת לנו כאן, שהעלאת המכס הזו תבוטל? לא הייתי ספחי דוקא בענין זה להסביר את כל הענין טעל בפת הכנסת.

פר סטרונ:

אני חושב שאין מקום בוועדה פרלמנטרית לבוא ולדון ערביות מטטיות מטעם המסשלה.

היו"ר י. גורי:

נטטרה הודעה שלהלכה זה כאילו טטילים על הכל, לפעם טטילים רק על 1000 טון כותנה אלה ויש ל

אופי זמני.

י. בדר:

אני מציע לתקן את נוסח הצו ולקבוע שתוקפו עד ה-1 באפריל 1957.

היו"ר י. גורי:

אם מודיעים בשם המסשלה שלא יתנו רשיונות ואחר כך נותנים - זוהי אונאת דעת.

פר סטרונ:

ד"ר בדר אומר: אחרי שהגיעה הכותנה מאטריקה, יונטח לי שהמסשלה תביא למצב הנוכחי ותסיר את

המכס בחזרה?

א. רובין:

ברור שלועדת הכספים אין מה לעשות יותר אחרי זה את הדבר הזה. התוצאה היא, שכל יבוא של כותנה חל עליו העריף המכס החדש. אומר האוצר שלטענה שתכוונים רק לפטלוח מסויים, אבל כחך סיבות טובות אי-אפשר לתת הגדרה ספציפית לענין בא ח"כ בדר וטבקט הבטחה. ברור שלא יכולה להיות כאן הבטחה פורטאליר טפסית. אם המסשלה תקבל הגבלת הזמן, אין לי התנגדות לכך. נראה לי שהדרך הפשוטה ביותר, שייכתב סכתב על דעת הוועדה לשר האוצר, שרשטוב הודעת ב"כ האוצר ולפיכך אטטנו את הצו כחך, הנחה מדבר זה למעשה רק על כותנה מסשלה זה ולא יחול על כל כותנה אחרת, אלא במידה ש יבוא מחדש לוועדת הכספים.

היו"ר י. גורי:

אם דברי הסבר אלה פונחים על שולחן הכנסת, פייני הדבר שאתה מגלה את כל הענין. קודם כל השאלה הייתה אם אפשר להניח דברי הסבר אלה על השולחן. ברור שזוהי הכנסה של 350 אלף לירות וזה כטובן קוסם, אבל היו צרות גדולות בענין החמאה בעבר והשאלה היא אם לא יסתבכו שנית בענין זה.

י. ספיר: כתוך הנחה שהכוונה היא עד ל-1 באפריל 1957, ההודעה היא שזה ייפסק אבל זה לא כתאים לדברי ההסבר. צריך להיות ברור דבר אחד: הועדה מקבלת שהדבר ככוון עד 1.4.57 וסניתנה הודעה שלא יינתנו רסיונות אלא לגבי סקרים בודדים; והחל ב-1 באפריל לא דברי ההסבר האלה כחייבים אלא הודעה ברורה, שבלי דיון בוועדת הכספים אי-אפשר להטות אוטומטית.

א. ספיר: אין ללמוד גזירה שווה טהחטאה על הכותנה ואיננו עוברים שום עבירה ושום הסכם, אלא אנחנו אוטורים שייתכן ונעודר אותם להרהורים על כך. אני מסכים שאם פותר, טבחינת החוק, בדברי הסבר אלה לא יונחו על השילוח. אנחנו לא להניח אותם. אני אסרתי עד 1 באפריל כי נאמר לנו שעד אז לא יינתנו רסיונות יבוא הכוונה אינה דוקא ל-1 באפריל אלא כל זמן שאנחנו מקבלים את הכותנה האסריקנית בסחיר הסוזל. אני מוכן להוסיף שתוקף הצו יפוג ב-1 באפריל 1957, אלא אני חושב שאין צורך בזה. אנחנו מעוניינים שמחירי חוטי הכותנה לא יעלו, והססא וסתן שכתנהל, טתנהל על הסחיר הקיים ואנחנו מסלמים טובסידיות כדי שמחיר החוט לא יעלה. אם זה פותר את הבעיה, אני מסכים לתקן את הצו ולציין שתוקפו עד 1.4.57.

סיכום: הצו אושר, בתוספת הגבלת תחולתו עד 1.4.57

היטיבה נבעלה בסעה 13.35